

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Leporam olim fuisse pænam peccati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

simiarum faciebus in pectore extantibus; quàm mammarum locus; oculis felium subtus umbilicum hypogastrico affixis; horridis ac minacibus canum capitibus ad utrumque; cubitum, & pedis utriusque; patellam antrorsum spectantibus. Figura pedis cygni, cauda sursum reflexa & recurua longitudine vltra dimidiã erat. Hic talis partus in lucem editus dicitur quatuor horas vixisse, ac tandem expirasse his emissis vocibus: *Vigilate; Dominus Deus vester aduenat.* Non est hoc monstrum in peccati pœnam natum? at natum est, ne peccaretur. Enimvero & in peccati pœnam. Dixit olim Seruator noster: *Nisi signa & prodigia videritis, non creditis;* quid dicet in futuro iudicio ihs, qui signa hæc talia viderunt, audierunt, & tamen non crediderunt? Nunquid pertinacia malitiam, malitia supplicium est auctura?

Ioan. 4. 48.

CAPVT LV.

*Punitorum monstrosa lepra, & monstrosa statua,
è diuinis litteris explicata.*

I.

Deuter. 6. 22.

4. Reg. 15. 5.

4. Reg. 5. 27.

Deuter. 24. 8.

Monstruosos vel homines, vel morbos, ex Numinis pœna extitisse diuinæ quoque litteræ testantur. Nam in primis fecit signa atque prodigia magna & pessima in Aegypto, contra Pharaonem; quæ nolo hic repetere. Deinde, in eodem veteri testamento lepra fuit flagellum, quo Deus rebelles atque eos, qui superiores maximè Ecclesiasticos contemnebant, percussit. Sic enim rex Ozias, cum vellet, inuitis sacerdotibus, incensum adolere, lepra percussus est. Sic Eliseus Giezi mentienti dixit: *Sed & lepra Naaman adharebit tibi, & semini tuo, usque in sempiternum.* Sic Maria perfusa est lepra, quod contra Moysen murmurasset. Immo hoc ipsa lex monuit his verbis: *Observa diligenter, ne incurras plagam lepræ, sed facies quæcunque docuerint te sacerdotes Leuitici generis, iuxta id quod præcepi eis, & imple sollicitè. Memento qua fecerit Dominus Deus vester Maria.* Vbi obseruant authores, tametsi lepra sæpe sit morbus, siue vitium naturale, tamen sæpe etiam ex speciali Dei prouidentia fuisse Iudæis immisam, maximè autem

autem ad grauiora eorum peccata punienda. 1. Murmuris & rebellionis, vt Mariæ sorori Moyſis contigit. 2. ob ſimoniam, vt Giezi euenit, pro ſanitate diuinitus Naaman data, munera accipienti. 3. ob homicidium, ob quod Dauid Ioabo Abner occidenti lepram eſt imprecatus. 4. ob ſacrilegiū, ob quod Ozias rex ſacerdotium uſurpans atque incenſum adolere, & vt dici ſolet, *in patellam dare* volens, à Deo lepra tactus eſt. Quemadmodum ergo ſeruos vanales Romani cretâ, ita diuina Nemefis impios Iudæos leprâ notauit. *Et ecce Maria apparuit candens lepra quaſi nix*, ex formoſa heroide in luridam & monſtroſam laruam commutata.

Vitium autem iſtud lepræ monſtroſum fuiſſe, varia oſtendunt. Nam 1. cuiuſcemodi lepra in pœnam à Deo inflicta, non inflicta eſt modo naturali, ſed diuinitus, repente, verbo vno, vna imprecatione, cùm lepra alia, vel contagio, vel corrupto paulatim ſanguine, aliòue humore exuperante acquiratur. 2. Eſt lepra illa Iudæorum ſimilis fuerit veteri lepræ Græcorum, non tamen ex ſimili cauſa nata eſt. De Græcorum lepra ait Hippocrates: *Lepra, & pruritus, & ſcabies, & impetigines, & vitiligo, & alopecia à pituita ſunt; ſunt autem turpitudine magis, quàm morbi.* Hæc autem turpitudine, licet aſpectu ſimilis ſit lepræ Græcorum, non tamen ſimilis eſt ortu. Illa ex pituita, hæc ex Dei pœna, illa naturaliter, iſta diuinitus vnde vnde pullulauit. 3. Eſt tam Iudæorum quàm Græcorum lepra, vt docet Franciſcus Valeſius, varia vitia & turpitudines externi corporis comprehendat, quorum vnum naſcitur ex alio, idque in naturali lepra ex redundantia pituitæ, vel melancholiæ, per variam alterutriuſ ianſionem, aut remiſſionem; & Deus quiuerit etiam hiſ humoribus aëre corrupto, leproſi contactu, tanquã cauſis ſecundis vt ad plectendos Iudæos, non videtur tamen iſs uſus; quia hæc omnia vim propriam & adæquatam in veſtibus & muris gignendi lepram non habuerunt, niſi Deo ſingulariter concurrente & inoperante. Quis etiam melancholiæ aut pituitæ aſcribat lepram manus in Moyſe, tam citò natam & rurfus denatam? ad quem dixit Dominus: *Mitte manum tuam in ſinum tuum. Quam cùm miſiſſet in ſinum, protulit leproſam.*

Ecccc

Num. 12. 10.

4 Reg. 5. 27

2. Reg. 3. 19.

4. Reg. 15. 5.

Num. 12. 10.

II.

Hippocrat. lib. de Affectionib.

Franc. Valeſius lib. de ſacr. Philoſ. cap. 19.

Exod. 4. 6.